

عنوان مقاله:

بررسی اتانازی در فقه و حقوق

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 2، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نرگس سادات ایوب نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی-فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه آزاد واحد مشهد

مولود گرمودی ثابت - استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، دانشکده الهیات و معارف اسلامی

حسین احمري - دانشیار، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، دانشکده الهیات و معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

مرگ به لحاظ پزشکی و زیست شناسی پایان زندگی موجود زنده است که طی آن ساختار حیاتی به کلی نابود می شود عوامل موجب مرگ نیز متعدد و متنوع اند که عبارتند از بیماری، پیری، سوء تغذیه، تصادفات، شکار، نابودی زیستگاه، بلایای طبیعی و موارد دیگر. معمولا در تعریف اتانازی گفته شده که نوعی مرگ، مردن، قتل یا کشتن است اما از روی ترحم، شفقت، یا رضایت و انتخاب خود بیمار به کمک پزشک، از طریق دادن داروهای خاص یا ندادن و قطع دارو یا با وسایل، ابزارها و تجهیزات پزشکی و استعمال دارویی خاص. اکنون بحث برسر این است که آیا پزشک حق دارد چنین تصمیمی را بگیرد چه به طور مستقل و چه به تقاضا و درخواست بیمار، یا حتی به درخواست خویشان و نزدیکانش، یا مقامات مسیول یا دیگران. آیا خود بیمار حق چنین تصمیمی را دارد که مرگ را انتخاب کند. این را حق مردن نامیده اند و در دیگر اینکه چه کسی حق دارد در این مورد تصمیم گیری کند در این مقاله سعی شده با استفاده از منابع کتابخانه ای جهت پاسخ به این سوالات پدیده اتانازی را در حوزه فقهی و حقوقی مورد بررسی قرار گیرد. از دیدگاه مقررات ایران قتل ترحم آمیز در تقسیم بندی انواع قتل‌های ممنوعه قرار میگیرد و با توجه به مبانی فقهی حقوق اسلامی، قتل عدوانی در همه اشکال آن ممنوع و مجرمانه میباشد. اساسا سه اتهام بر شخص مسیول بیمار وارد است، مباشرت در قتل، مشارکت در قتل و یا دست کم معاونت در قتل می باشد. که در این مقاله به تفصیل به ماده های قانونی و مسایل فقهی آن پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

اتانازی، مرگ ترحم آمیز، فقه، حقوق، جرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721007>

